

شبیه‌سازی مدل سینتیک خشک‌شدن بستر نازک پرتفال رقم تامسون با استفاده از شبکه‌های عصبی مصنوعی

محمد شریفی^۱، شاهین رفیعی^{۲*}، علیرضا کیهانی^۲، محمود امید^۲

۱- دانشجوی دکتری گروه مهندسی ماشین‌های کشاورزی دانشکده مهندسی و فناوری کشاورزی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران.

۲- دانشیار گروه مهندسی ماشین‌های کشاورزی دانشکده مهندسی و فناوری کشاورزی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران.

(تاریخ دریافت: ۸۷/۴/۸ تاریخ پذیرش: ۸۷/۶/۹)

چکیده

مرکبات به ویژه پرتفال جایگاه بسیار مهمی را در میان تولیدات کشاورزی در دنیا به خود اختصاص داده‌اند. در این تحقیق خشک‌کردن بستر نازک پرتفال رقم تامسون به وسیله شبکه عصبی مصنوعی مدل‌سازی شد؛ برای این منظور از خشک‌کن آزمایشگاهی استفاده گردید. توده بستر نازک ورقه‌های پرتفال با پنج دمای ۷۰، ۶۰، ۵۰، ۴۰ و ۳۰ درجه سانتی‌گراد و سه سرعت هوا ۰/۵، ۱ و ۲ متربرثانیه و سه ضخامت ۶، ۴ و ۲ میلی‌متر خشک شد. رطوبت اولیه پرتفال در طی آزمایش ۵/۴ تا ۵/۷ (g/g) بر پایه خشک بود. جرم توده بستر نازک در طی خشک‌کردن هر پنج ثانیه یکبار توسط ترازوی دیجیتال متصل به رایانه، اندازه‌گیری و ثبت گردید. از شبکه پس انتشار پیشخور با الگوریتم‌های یادگیری مونتوم و لونبرگ - مارکوارت برای آموزش الگوهای موجود استفاده شد. برای توسعه مدل‌های شبکه عصبی مصنوعی بردار ورودی شامل دما، سرعت هوا و زمان خشک‌شدن و بردار خروجی محتوای رطوبتی پرتفال در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که شبکه پس انتشار پیشخور با توپولوژی ۱-۶-۲ برای ضخامت ۲ میلی‌متری ورقه پرتفال، ۱-۵-۲ برای ضخامت ۴ میلی‌متری ورقه پرتفال و ۱-۷-۲ برای ضخامت ۶ میلی‌متری ورقه پرتفال و الگوریتم آموزش لونبرگ - مارکوارت و راهبرد توابع یکسان برای تمام لایه‌ها (تاثر از سیگموید) قادر است نسبت رطوبت را با ضرایب تعیین ۰/۹۹۹۰۶، ۰/۹۹۹۱۹ و ۰/۹۹۹۳۰ و خطای متوسط مطلق ۰/۰۰۰۱۳، ۰/۰۰۰۱۲ و ۰/۰۰۰۰۹ به ترتیب برای سه ضخامت ۶، ۴ و ۲ میلی‌متری ورقه‌های پرتفال در شرایط مختلف خشک‌کردن لایه نازک پیش‌بینی کند.

کلید واژگان: پرتفال رقم تامسون، خشک‌کردن لایه نازک، شبکه‌های عصبی مصنوعی، الگوریتم مونتوم، الگوریتم لونبرگ - مارکوارت

۱- مقدمه

را به رطوبت مشخصی رساند. برای دست‌یابی به این هدف باید خشک کردن محصولات مختلف کشاورزی را مدل‌سازی نمود تا بتوان بر اساس الگوی به دست آمده از مدل، روند خشک شدن محصول را پیش‌بینی کرد. شبکه‌های عصبی مصنوعی در واقع مدل ساده شده‌ای از مغز انسان بوده که یکی از ابزارهای پیش‌بینی پدیده‌های

خشک کردن، فرآیند گرفتن رطوبت به کمک انتقال حرارت و رطوبت است [۱] و یکی از قدیمی‌ترین روش‌های نگهداری مواد غذایی می‌باشد که به علت امکان تغییرات نامطلوب در کیفیت مواد غذایی در اثر خشک شدن، کنترل آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در نتیجه برای نگهداری مطمئن مواد غذایی لازم است آنها

* مسئول مکاتبات: shahinrafiee@yahoo.com

استفاده عبارتند از: الگوریتم مومتوسوم⁵ و الگوریتم لونبرگ-مارکوارت (LM)⁶. از آنجا که برای آموزش شبکه عصبی براساس الگوریتم LM محاسبات به صورت موازی انجام می‌شود، جزء سریع ترین روش‌ها برای آموزش شبکه عصبی پس انتشار با کمتر از صد اتصال وزنی محسوب می‌شود. الگوریتم LM اساساً بر مبنای ماتریس هسین⁷ است که برای بهینه‌سازی غیرخطی بر مبنای حداقل مربعات استفاده می‌شود[6].

تحقیقین بسیاری از شبکه‌های عصبی مصنوعی برای پیش‌بینی پارامترهای مورد نظر در خشک‌کن‌ها استفاده کردند. زیبیسنیسکی و همکاران در سال 1996 برای مدل‌سازی فرایند تبخیر رطوبت در یک خشک‌کن بستر سیال، زیبیسنیسکی و سیسلسکی در سال 2000 برای پیش‌بینی ضربیت انتقال حرارت مواد مختلف، میتاو و زانگ در سال 2000 برای تخمین رطوبت و دما در فرایند حرارتی از جمله محققینی هستند که از این تکنیک استفاده کردند[7، 8 و 9].

فارکاس و همکاران در سال 2000 جنبه‌های مدل‌سازی حبوبات خشک‌شده توسط شبکه‌ی عصبی را مورد مطالعه قرار دادند. در این تحقیق کاربرد شبکه‌ی عصبی در یک خشک‌کن بستر ثابت به کار گرفته شده است. هدف از این تحقیق تخمین زدن رابطه‌ی بین توزیع رطوبت مواد خشک شده و پارامترهای فیزیکی شامل دمای خشک‌شدن، رطوبت و سرعت هوای دمیده شده بود. در این پژوهش ورودی‌های شبکه شامل سرعت جریان هوای در سه سطح 0/089، 0/178 و 0/267 متر بر ثانیه و دمای هوای ورودی در سه سطح 28/6، 54/4 و 81/6 درجه‌ی سانتی‌گراد و رطوبت ویژه‌ی هوای خشک‌کن در سه سطح 14/5 و 26/2 گرم بر متر مکعب و همه‌ی تیمارها در سه تکرار انجام شد. نتیجه حاصله در این تحقیق به شرح زیر بود که می‌توان در یک خشک‌کن بستر ثابت توزیع رطوبت در اعمق توده محصول در حال خشک شدن را توسط شبکه عصبی مدل کرد به نحوی که خروجی شبکه (تخمین رطوبت) به تغییرات ورودی شبکه بیشتر حساس باشد[10].

ارترک و همکاران در سال 2004 تحقیقی در زمینه‌ی مقایسه تخمین خشک‌کردن دینامیکی گیاه اکناسه آنگوستیفویلیا

فیزیکی است و به طور کاربردی نخستین بار در دهه 50 قرن بیستم مطرح شد، زمانی که فرانک روزنبلات در سال 1958 شبکه پرسپترون را معرفی نمود[2].

کوچک‌ترین واحد شبکه عصبی مصنوعی، نرون است. هر شبکه از یک لایه ورودی و یک لایه خروجی و یک یا چند لایه میانی تشکیل شده است. نرون‌های هر لایه به‌وسیله نرون‌هایی به نرون‌های لایه بعدی متصل می‌شود. طی فرایند آموزش شبکه، این وزن‌ها و مقادیر ثابتی که با آن‌ها جمع می‌شوند و اصطلاحاً بایاس¹ نامیده می‌شوند، به طور پی‌درپی تغییر می‌کنند تا این‌که مجموع مربعات خطأ به حداقل برسد. تغییرات وزن‌ها و بایاس براساس قانون یادگیری می‌باشد. به منظور انتقال خروجی‌های هر لایه به لایه‌های بعدی از توابع محرك استفاده می‌شود. از توابع محرك معروف می‌توان توابع سیگموئیدی، خطی و آستانه‌ای را نام برد. داده‌ها برای ساخت شبکه عصبی مصنوعی به دو سری داده‌های آموزش و داده‌های آزمون تقسیم می‌شوند. در حدود هشتاد درصد داده‌ها صرف آموزش و مابقی برای آزمون و ارزیابی شبکه به کار گرفته می‌شود. در طی فرایند یادگیری، میزان فراگیری شبکه توسط معیارهای خطابی مرتب‌آ سنجیده می‌شود و در نهایت شبکه‌ای مورد پذیرش قرار می‌گیرد که کمترین خطأ را دارا باشد[3].

یکی از مهمترین کاربردهای شبکه‌ی عصبی مصنوعی آموزش و پیش‌بینی خروجی با داده‌های جدید می‌باشد[4]. در شبکه پس انتشار پیشخور² (FFBP) با الگوریتم یادگیری پس انتشار خطأ³ (BP)، ابتدا وزن‌های لایه خروجی با مقادیر مطلوب مقایسه شده در صورتی که خطأ بیش از حد تعیین شده باشد وزن‌های لایه‌های خروجی براساس قاعده‌های بهنگام‌سازی تعديل می‌شود و هنگامی که خطای آموزش کمتر از خطای از پیش تعیین شده باشد فرایند یادگیری پایان می‌یابد. شبکه پس انتشار پیشخور⁴ (CFBP) نیز مانند شبکه پس انتشار پیشخور از الگوریتم BP برای اصلاح وزن‌ها استفاده می‌کند ولی خصوصیت اصلی شبکه مذکور این است که نرون‌های هر لایه به همه نرون‌های لایه‌های قبل متصل است[5]. الگوریتم‌های آموزش به کار رفته برای بهنگام‌سازی وزن‌های شبکه‌ی مورد

5. Momentum

6. Levenberg-Marquardt

7. Hessian matrix

1. Bias

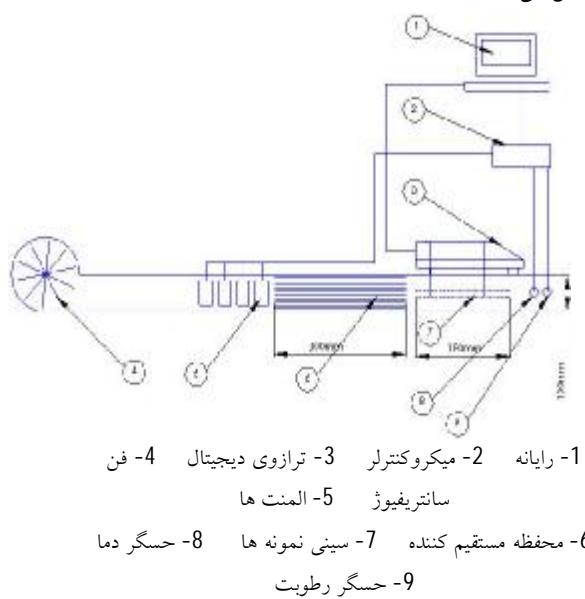
2. Feed-Forward Back Propagation

3. Error Back Propagation

4. Cascade-Forward Back propagation

2- مواد و روش‌ها

در این تحقیق از یک خشک‌کن لایه نازک آزمایشگاهی استفاده شد (شکل 1). این خشک‌کن از یک فن سانتریفیوژ برای ایجاد جریان هوا و چهار گرم کن بر قی 500 وات جمعباً به قدرت 2000 وات برای گرم کردن هوای ورودی به محفظه خشک‌کن و دو حسگر دما (LM35) و رطوبت (خازنی، ساخت فیلیپین) برای اندازه‌گیری دما و رطوبت نسبی هوای خشک‌کننده و یک ترازوی دیجیتالی با حساسیت 0/01 و ظرفیت 3100 گرم تشکیل شده است. برای اجرای الگوریتم کنترل و پایش اطلاعات، نرم افزاری در محیط ویژوال بیسیک 6 پیاده‌سازی شده که اطلاعات مربوط به حسگرهای دما و رطوبت و نیز روشن یا خاموش بودن هر یک از گرم کن‌ها را در هر لحظه نمایش می‌دهد [14].

شکل 1 طرحواره خشک‌کن آزمایشگاهی مورد استفاده

برای اندازه‌گیری سرعت جریان هوا از یک سرعت سنج نوع سیم داغ مدل TESTO 405-V1 (ساخت آلمان) با حساسیت 0/01 m/s استفاده شد. نحوه خشک کردن بدین صورت است که هوای جریان یافته در کانال به وسیله دمنده از گرم کن گذشته و پس از گرم شدن به وسیله کانال به سمت توده پرتقال هدایت می‌شود. جریان هوا هنگام گذر از توده، رطوبت پرنتال را جذب و باعث گرم شدن آن می‌شود. بدین ترتیب افزایش دما باعث تسريع در خروج آب از بافت نمونه و

یک گیاه با کاربرد پزشکی فراوان) به وسیله تحلیل رگرسیونی و شبکه‌ی عصبی انجام دادند. در این تحقیق خشک کردن دینامیکی لایه نازک این گیاه و مقایسه‌ی آن در تحلیل رگرسیونی و شبکه‌ی عصبی بررسی شده است. آزمایش‌ها در سه سطح دمایی 15، 30، و 45 درجه سانتی‌گراد و در سه سطح سرعت هوا 0/7، 0/0/3، و 1/1 متر بر ثانیه و طول نمونه در سه اندازه کمتر از 3 میلی‌متر، بین 3 تا 6 میلی‌متر و بیشتر از 6 میلی‌متر انجام شد. 150 گرم از نمونه‌ها پس از خروج از یخچال تحت تیمارهای فوق در خشک‌کن قرار گرفت. تحلیل رگرسیونی با چهار مدل نیوتون، هندرسون و پابیس، پیج و پیج اصلاح شده صورت گرفت و هم زمان تحلیل در شبکه‌ی عصبی نیز صورت گرفت و شبکه بهینه دو لایه با یک لایه مخفی و 30 نرون حاصل شد. نتایج به دست آمده حاکی از آن بود که مدل شبکه‌ی عصبی با 0/1 درصد دقت بهتر از مدل پیج اصلاح شده رطوبت را تخمین زد [11].

اسلام و همکاران در سال 2003 پژوهشی در زمینه‌ی پیش‌گویی سرعت خشک شدن توسط شبکه‌ی عصبی انجام دادند. این تحقیق بر روی ورقه‌های گوجه‌فرنگی صورت گرفت. تیمارها شامل سرعت هوا در محدوده‌ی 0/5 تا 2 متر بر ثانیه، دمای هوای خشک‌کن در محدوده‌ی 40 تا 55 درجه سانتی‌گراد، رطوبت نسبی هوا در محدوده‌ی 5 تا 50 درصد و ضخامت ورقه‌های نمونه در محدوده‌ی 3 تا 10 میلی‌متر بود. در این تحقیق از مدل خشک شدن پیج استفاده شده بدین نحو که همین مدل در شبکه‌ی عصبی آنالیز شد [12].

زانگ و همکاران در سال 2002 برای پیش‌بینی شاخص‌های انرژی مصرفی، ترک‌دانه، رطوبت نهایی محصول، آهنگ دفع رطوبت، شدت خشک‌شدن و آهنگ دفع جرم آب برای فرایند خشک کردن شلتوك به کمک چهار پارامتر ورودی خشک‌شدن از روش شبکه‌های عصبی مصنوعی استفاده کردند. پس از پیش‌بینی توسط الگوریتم‌های آموزش شبکه‌های عصبی مصنوعی، با استفاده از یک برنامه‌نویسی چند هدفه برای بهینه‌سازی پارامترهای ورودی خشک‌کردن در محدوده‌ی انجام آزمایش‌ها، مقدار بهینه‌ی ضخامت لایه برج 66 سانتی‌متر، سرعت هوای ورودی 0/3 متر بر ثانیه، دمای هوای ورودی 93 درجه سانتی‌گراد و زمان خشک کردن 23 دقیقه به دست آمد [13].

$$Y_j = \frac{2}{(1 + \exp(-2X_j))} - 1 \quad (1)$$

هایپربولیک^۱

که X_j ، مجموع ورودی‌های وزن دار هر یک از نرون‌های لایه j است و از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

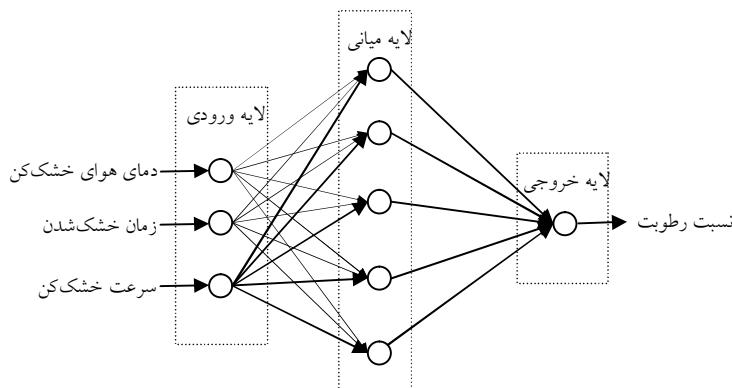
$$X_j = \sum_{i=1}^m W_{ij} \times Y_i + b_j \quad (2)$$

که m تعداد نرون‌های لایه خروجی، W_{ij} وزن بین لایه i و j ، Y_i خروجی نرون i و b_j مقدار بایاس نرون لایه j است.

حدود 60% داده‌ها برای آموزش، 15% برای اعتبارسنجی و 25% داده‌ها به طور تصادفی برای ارزیابی شبکه آموزش دیده مورد استفاده قرار گرفت. برای یافتن شبکه‌ای با تopolوژی مناسب به کمک الگوریتم‌های آموزشی، از معیار میانگین مربع خطأ استفاده شده است که هدف کمینه شدن خطای مذکور است و با رابطه (3) تعریف می‌شود [4] و [5]:

$$MSE = \frac{\sum_{p=1}^M \sum_{i=1}^N (S_{ip} - T_{ip})^2}{NP} \quad (3)$$

که در آن MSE میانگین مربع خطأ در مرحله آموزش، S_{ip} خروجی شبکه در نرون i ام و الگوی p ام، T_{ip} خروجی مطلوب در نرون i ام و الگوی p ام، N تعداد نرون‌های خروجی و M تعداد الگوهای آموزشی است.

شکل 2 طرحواره کلی شبکه عصبی مصنوعی طراحی شده

در نتیجه خشک شدن محصول می‌گردد. 165 گرم ورقه نازک پرتقال بر روی دو سینی توری آلومینیمی مربعی به طول 25 سانتی‌متر به گونه‌ای ریخته شد که روی هر سینی یک لایه از محصول قرار گرفته بود.

1-2- روشن تهیه نمونه

برای خشک کردن پرتقال از رقم تامسون استفاده شد. این رقم با توجه به این که هسته ندارد به راحتی ورقه ورقه می‌گردد. پس از شستن سطح پرتقال، به وسیله دستگاه ورقه‌بر ورقه‌های پرتقال با ضخامت‌های 2، 4 و 6 میلی‌متر تهیه شد. آزمایش‌های خشک‌کردن در پنج سطح دمایی 60، 50، 40، 70، و 80 درجه سانتی‌گراد و سرعت جریان هوای ورودی در سه سطح 1، 2 و 5 متربرثانیه در سه تکرار انجام شد. در طی خشک شدن، وزن ورقه‌ها به وسیله ترازوی دیجیتالی متصل به رایانه و رطوبت و دمای هوای خشک کن در هر 5 ثانیه اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. خشک شدن تا زمان ثابت شدن تقریبی وزن ورقه‌های نازک پرتقال (تغییرات وزن نمونه تقریباً صفر شد) ادامه داشت. سپس نمونه‌ها در داخل آون قرار داده شد با دمای 105°C و پس از خشک شدن به مدت 24 ساعت وزن خشک نمونه‌ها به دست آمد [15].

2- طراحی شبکه عصبی مصنوعی

با در نظر گرفتن سه عامل ورودی اعمال شده در همه آزمایش‌های خشک کردن لایه نازک، نسبت رطوبت توده پرتقال در ضخامت‌های مختلف به دست آمد. شبکه عصبی مصنوعی با سه نرون لایه ورودی (زمان خشک کردن، سرعت و دمای خشک کن) و یک نرون لایه خروجی (نسبت رطوبت) طراحی شد (شکل 2). از نرم‌افزار Neurosolutions نسخه 5 در این تحقیق استفاده گردید. برای دست‌یابی به پاسخ مناسب از شبکه پس انتشار پیشخور استفاده شد. فرایند آموزش توسط شبکه فوق فرایندی تکراری است که شامل تغییر وزن‌های بین لایه‌های مختلف و در طی آموزش به تدریج به سمت ثبات این وزن‌ها پیش می‌رود. به طوری که خطای میان مقادیر مطلوب (مقدار واقعی) و پیش‌بینی شده به حداقل برسد.

تابع فعال‌سازی مورد استفاده برای یافتن حالت بهینه عبارت است از [5]:

$$\begin{bmatrix} -0/60 & -0/48 & 0/43 \\ -2/60 & -1/00 & 0/04 \\ 0/09 & -0/42 & 0/43 \\ 0/78 & 0/18 & -0/32 \\ 0/43 & -0/27 & -0/06 \\ -2/09 & 0/16 & 0/55 \end{bmatrix}$$

$$\text{و} \quad \begin{bmatrix} -0/37 & 4/64 & -0/89 \\ -0/58 & 3/40 & 2/81 \\ 0/46 & -1/84 & -1/51 \\ 1/48 & 1/83 & 0/19 \\ -2/20 & -0/69 & -0/22 \\ 2/18 & 0/16 & 0/04 \\ 0/51 & -7/84 & -5/95 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} -0.69 & 2/81 & 0/11 \\ 9/61 & 4/95 & 1/25 \\ 2/42 & -0/14 & -0/04 \\ -7/37 & 1/55 & -0/01 \\ 0/09 & 0/04 & 0/01 \end{bmatrix}$$

ماتریس‌های وزن برای لایه پنهان به لایه خروجی برای توپولوژی‌های بهینه در سه ضخامت 2، 4 و 6 میلی‌متری پرتفال به ترتیب عبارتند از:

$$\begin{bmatrix} -3/15 & 0/14 & -3/81 & -4/60 & 8/31 & 0/75 \\ -0/32 & -3/55 & -5/29 & -4/92 & -3/10 & -4/32 & 1/45 \\ \text{و} \quad [-4/77 & 0/05 & 3/60 & 0/75 & -0/55] \end{bmatrix}$$

ماتریس‌های بایاس برای لایه ورودی به لایه پنهان برای توپولوژی‌های بهینه در سه ضخامت 2، 4 و 6 میلی‌متری پرتفال به ترتیب عبارتند از:

$$\begin{bmatrix} -0/69 \\ 2/81 \\ -0/15 \\ 9/61 \\ 4/95 \end{bmatrix}$$

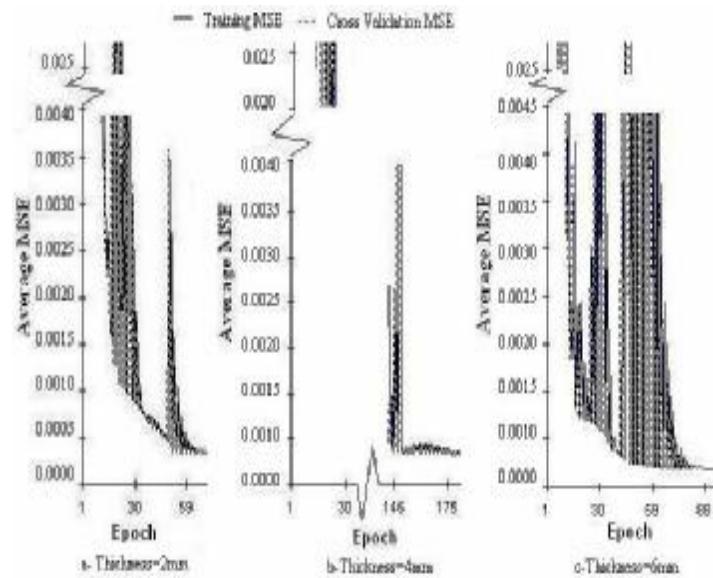
$$\text{و} \quad \begin{bmatrix} 1/30 \\ 2/52 \\ -1/18 \\ 1/46 \\ -2/54 \\ 2/10 \\ -1/49 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} -0/98 \\ -0/42 \\ 1/11 \\ 0/13 \\ 0/91 \\ -1/68 \end{bmatrix}$$

ماتریس‌های بایاس برای لایه پنهان به لایه خروجی برای توپولوژی‌های بهینه در سه ضخامت 2، 4 و 6 میلی‌متری پرتفال به ترتیب عبارتند از: [5/70]، [4/47]، [1/33] و

3- نتایج و بحث

جدول‌های 1، 2 و 3 مقدار خطای شبیه‌سازی به‌وسیله روش شبکه عصبی مصنوعی با تعداد نرون‌ها و لایه‌های پنهان متفاوت را در سه ضخامت 2، 4 و 6 میلی‌متری ورقه نازک پرتفال ارائه می‌دهند. مطابق با جدول‌های 1 تا 3 در ضخامت 2 میلی‌متری هنگامی که از 1 لایه پنهان با 6 نرون، در ضخامت 4 میلی‌متری هنگامی که از 1 لایه پنهان با 7 نرون و در ضخامت 6 میلی‌متری ورقه پرتفال هنگامی که از 1 لایه پنهان با 5 نرون از الگوریتم لونبرگ-مارکوارت استفاده شده است بهترین جواب ارائه گردیده است.

شکل 3 روند کاهش خطای مدلسازی خشک کردن ورقه نازک پرتفال با افزایش اپوک

شکل 3 روند کاهش خطای مدلسازی خشک کردن ورقه نازک پرتفال با ضخامت‌های 2، 4 و 6 میلی‌متر در سرعت‌ها و دمای هوای خشک‌کن با افزایش اپوک را نشان می‌دهد. طبق رابطه (2)، ماتریس‌های وزن برای لایه ورودی به لایه پنهان برای توپولوژی‌های بهینه در سه ضخامت 2، 4 و 6 میلی‌متری پرتفال به ترتیب عبارتند از:

جدول 1 مقایسه اثر تعداد لایه‌های پنهان و تعداد نرون‌ها در هر لایه پنهان بر دقت پیش‌بینی نسبت رطوبت در دمای هوا و سرعت‌های هوای

خشک کن با ضخامت 2 میلی‌متری پرتقال

R^2	MSE	تعداد نرون‌های لایه پنهان			الگوریتم
		سوم	دوم	اول	
0/98990	0/00145	---	---	2	
0/99437	0/00079	---	---	3	
0/99623	0/00053	---	---	4	
0/99815	0/00026	---	---	5	
0/99906	0/00018	---	---	6	
0/99806	0/00013	---	---	7	
0/99563	0/00055	---	---	8	
0/99052	0/00133	---	1	2	
0/96420	0/00474	---	2	2	
0/95419	0/00635	1	1	1	
0/98946	0/00155	1	1	2	
0/99175	0/00119	1	2	2	
0/99438	0/00085	1	1	3	
0/99797	0/00030	1	2	3	
0/99576	0/00059	1	3	3	
0/97863	0/00301	---	---	2	
0/98290	0/00238	---	---	3	
0/99531	0/00207	---	---	4	
0/98632	0/00009	---	---	5	
0/69780	0/07193	---	1	2	
0/97260	0/00431	---	2	2	
0/53008	0/06920	1	1	1	نمودنگ
0/86723	0/05887	1	1	2	
0/92777	0/02657	1	2	2	
0/40789	0/08637	1	1	3	
0/94354	0/01106	1	3	3	

جدول 2 مقایسه اثر تعداد لایه‌های پنهان و تعداد نرون‌ها در هر لایه پنهان بر دقت پیش‌بینی نسبت رطوبت در دمایا و سرعت‌های هوای خشک کن با ضخامت 4 میلی‌متری پرتوال

R^2	MSE	تعداد نرون‌های لایه پنهان			الگوریتم
		سوم	دوم	اول	
0/96980	0/00444	---	---	2	
0/98018	0/00302	---	---	3	
0/99430	0/00089	---	---	4	
0/72189	0/04143	---	---	5	
0/99786	0/00033	---	---	6	
0/99920	0/00013	---	---	7	
0/99845	0/00023	---	---	8	
0/97898	0/00319	---	1	2	
0/98229	0/00287	---	2	2	آرکارکار
0/81509	0/02631	1	1	1	
0/93857	0/00883	1	1	2	
0/97686	0/00334	1	2	2	
0/99413	0/00085	1	1	3	
0/99502	0/00075	1	2	3	
0/95167	0/00733	1	3	3	
0/93460	0/00937	---	---	1	
0/94130	0/00860	---	---	2	
0/96850	0/00479	---	---	3	
0/97230	0/00423	---	---	4	
0/97740	0/00356	---	---	6	
0/07840	0/13891	---	---	7	
0/47870	0/07438	---	1	2	ویتم
0/94731	0/00850	---	2	2	
0/34381	0/07911	1	1	1	
0/85621	0/06393	1	1	2	
/035300	0/07346	1	2	2	
0/91910	0/02053	1	3	3	

جدول 3 مقایسه اثر تعداد لایه‌های پنهان و تعداد نرون‌ها در هر لایه پنهان بر دقت پیش‌بینی نسبت رطوبت در دمای هوا و سرعت‌های هوای

خشک کن با ضخامت 6 میلی‌متری پرتقال

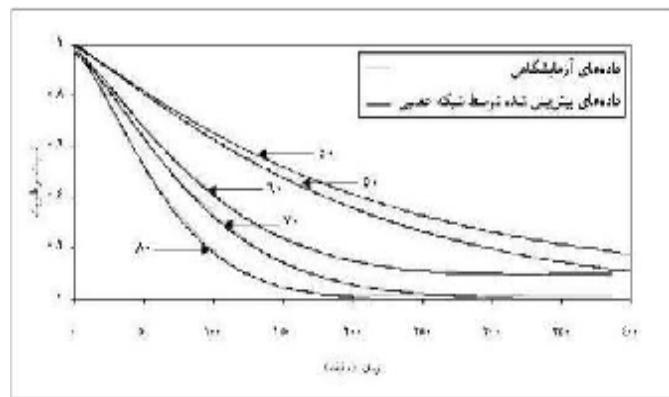
R^2	MSE	تعداد نرون‌های لایه پنهان			الگوریتم
		سوم	دوم	اول	
0/99560	0/00056	---	---	2	
0/99672	0/00041	---	---	3	
0/99709	0/00037	---	---	4	
0/99931	0/00009	---	---	5	
0/99924	0/00010	---	---	6	
0/99816	0/00023	---	---	7	
0/99563	0/00055	---	---	8	
0/99593	0/00049	---	1	2	
0/96136	0/00484	---	2	2	برگزارکننده
0/99583	0/00055	1	1	1	
0/99621	0/00048	1	1	2	
0/99612	0/00050	1	2	2	
0/99758	0/00031	1	1	3	
0/99918	0/00010	1	2	3	
0/99560	0/00056	1	3	3	
0/95861	0/00494	---	---	1	
0/98901	0/00149	---	---	1	
0/98942	0/00134	---	---	3	
0/98954	0/00141	---	---	4	
0/98707	0/00162	---	---	6	
0/98440	0/00204	---	---	7	
0/98280	0/00225	---	1	2	نمودنگر
0/96833	0/00480	---	2	2	
0/96670	0/00441	1	1	1	
0/51482	0/06368	1	1	2	
0/49765	0/06408	1	2	2	
0/94138	0/02185	1	3	3	

لحوظ نمود. در این صورت شبکه عصبی مصنوعی می‌تواند نسبت رطوبت را برای همه شرایط پیش‌بینی کند.

5- منابع

- [1] Cögüs, F. (1994). The effect of movement of solutes on Millard reaction during drying. Ph.D. thesis. Leeds University, Leeds.
- [2] Menhaj, M. B. (2001). Artificial Neural Networks Principles. Amirkabir University of Technology (AUT) Press Center(Tehran polytechnic press). 105 pp.
- [3] Kishan M., Chilukuri. K. and Ranka. M. (1996) Elements of Artificial Neural Networks. 360 pp.
- [4] Dayhoff, J. E. (1990). Neural Networks Principles. Prentice-Hall International. U.S.A.
- [5] Khanna, T. (1990). Foundations of Neural Networks. Addison-Wesley Publishing Company. U. S. A.
- [6] Hagan, M. T. and Menhaj. M. B. (1994). Training feed forward networks with the marquardt algorithm. IEEE Transaction on Neural Networks. Vol 5(6), 989-993.
- [7] Zbicincski, I., Strumillo. P. and Kaminski. W. (1996). Hybrid neural model of thermal drying in a fluidized bed. Computers in Chemical Enginering. Vol 20, 695-700.
- [8] Zbicincski, I and Ciesielski. K. (2000). Extension of the neural networks operating range by the application of dimensionless numbers in prediction of heat transfer coefficients. Drying Technology. Vol 18(3), 649-660.
- [9] Mittal, G. S. and Zhang. J. (2000). Prediction of temperature and moisture content of frankfurters during thermal processing using neural network Meat Science, Vol55 (1), 13-24.
- [10] Farkas, I., Remenyi. P. and Biro. A. (2000). A neural network topology for modeling grain drying. Computeres and Electronics in Agriculture. Vol 26, 147-158.
- [11] Erenturk, K., Erenturk S. and Lope. G. (2004). A comparative study for the estimation of dynamical drying behavior of Echinacea angustifolia: regression analysis and neural network. Computers and Electronics in Agriculture, Vol45 (3), 71-90.
- [12] Islam, M. R., sablani. S. S. and Mujumdar. A. S. (2003). An artificial neural

در شکل‌های 4 و 5 به عنوان نمونه مقایسه‌ای میان مقدار نسبت رطوبت آزمایشگاهی با مدلسازی براساس روش شبکه عصبی مصنوعی در سرعت‌های هوای 0/5 و 1 متر بر ثانیه و ضخامت 2 میلی‌متری ورقه پرتقال صورت گرفته است.

شکل 5 مقایسه مقدار نسبت رطوبت آزمایشگاهی با مدلسازی براساس روش شبکه عصبی مصنوعی در سرعت 1 متر بر ثانیه و ضخامت 2 میلی‌متر

4- نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که:

1- شبکه عصبی مصنوعی، نسبت رطوبت ورقهای نازک پرتقال را به کمک سه پارامتر ورودی زمان، سرعت‌های هوای خشک‌شدن و دمای‌های خشک‌کن پیش‌بینی می‌کند. بهترین شبکه عصبی برای آموزش داده‌ها، شبکه پس انتشار پیشخور با الگوریتم آموزش لونبرگ- مارکوارت وتابع فعال‌سازی TANSIG برای لایه‌ها با توپولوژی 1-6-3-3-7-1-3 و 5-1 می‌باشد.

2- در نهایت می‌توان نتیجه گرفت که شبکه عصبی مصنوعی ابزاری بسیار مناسب جهت پیش‌بینی نسبت رطوبت در مبحث خشک‌کردن لایه نازک محصولات کشاورزی می‌باشد.

پیشنهاد می‌گردد نتایج به دست آمده از این تحقیق با نتایج حاصل از مدل‌های تجربی نظری پیچ و ... مقایسه گردد. ضمناً برای تعمیم مدل می‌توان ضخامت لایه را نیز به عنوان ورودی

- [14] Yadollahinia, A. 2006. A Thin Layer Drying Model for Paddy Dryer. M. Sc. Thesis. Faculty of Bio-systems Engineering, University of Tehran. 107 pp.
- [15] ASABE. (2006). Moisture measurement: grain and seeds. ASABE Standard S352. 2. FEB03. American Society of Agricultural and Biological Engineers, St Joseph, MI 49085, USA.
- network model for prediction of drying rates. Drying Technology. Vol 21(9), 1867-1884.
- [13] Zhang, O., Yang, S. X., Mittal, G. S. and Yi, S. (2002). Prediction of performance indices and optimal parameters of rough rice drying using neural network. Biosystems Engineering. Vol 83(3), 281-290.

Kinetic model simulation of thin-layer drying of orange fruit (var. Thompson) using artificial neural network

Sharifi, M. ¹, Rafiee, Sh. ^{2*}, Keyhani, A. ², Omid, M. ²

1- PhD Student, Faculty of Agricultural Engineering & Technology, University of Tehran
2- Associate Professor, Faculty of Agricultural Engineering & Technology, University of Tehran

Citrus, especially orange, are of great important among agricultural products in the world. In this study thin-layer drying of orange (var. Thompson) was modeled using artificial neural network (ANN). An experimental dryer was used. Thin-layer of orange slices at five air temperatures (40, 50, 60, 70 & 80 °C), three air velocities (0.5, 1 & 2 m/s) and three thicknesses (2, 4 & 6 mm) were artificially dried. Initial M.C. during all experiments was between 5.4 to 5.7 (g/g) (d.b.). Mass of samples were recorded and saved every 5 sec. using a digital balance connected to a PC. MLP with momentum and LM were used to train the ANNS. In order to develop ANN's models, temperatures, air velocity and time are used as input vectors and moisture ration as the output. Results showed a 3-6-1 topology for thickness of 2 mm, 3-7-1 topology for thickness of 4 mm and 3-5-1 topology for thickness of 6 mm, with LM algorithm and TANSIG activation function were able to predict moisture ratio with R^2 of 0.99906, 0.99919 and 0.99930 respectively. The corresponding MSE for this topology were 0.00013, 0.00012 and 0.00009 respectively.

Keywords: Orange (var. Thompson), Thin-layer, Artificial neural network, Momentum, Levenberg-Marquardt

*Corresponding author E-mail address: shahinrafee@yahoo.com